

Sprawozdanie

Komisji reformy wyborczej o wniosku p. Urbańskiego w sprawie częściowej zmiany regulaminu sejmowego.

Wysoki Sejmie!

Tradycyjna powaga obrad naszego Sejmu, jest niewątpliwie cennym nabytkiem, którego ani utracić, ani umniejszyć nam nie wolno.

Prawdę tę odczuwamy wszyscy i dlatego to smutne zajścia w innych ciałach ustawodawczych nie znalazły u nas najmniejszego nawet naśladownictwa. Można się spodziewać, że tak zawsze będzie; aby jednak ta nadzieja spełnić się mogła nawet wtedy, gdyby zbiegiem okoliczności z urny wyborczej wyszedł choćby jeden poseł niedbały o istotną wartość nabytku, który stwierdziły niemal czterdzieści lat poważnej pracy, należy wcześniej przystąpić do zmiany regulaminu.

Poseł Urbański przedłożył wypracowany już projekt.

Komisya reformy wyborczej proponując uzupełnienie i zmodyfikowanie sformułowanego przez wnioskodawcę §. 64. a) troskliwie baczyła, by z jednej strony swoboda poselska, wolność słowa i najsurowszej nawet krytyki w niczem uszczuplone nie były, z drugiej zaś strony, aby tę swobodę poselską i wolność słowa zabezpieczyć od ewentualnych pogwałceń, jakich przykłady widzieliśmy gdzieindziej.

W zmianie §§. 71. i 72. przedstawia komisya do uchwały Wysokiemu Sejmowi postanowienia utrudniające przynajmniej te formy obstrukcyi, które najwięcej przyczyniają się do obniżenia poziomu parlamentaryzmu.

Narody, u których ustrój parlamentarny wzył się najgłębiej, mają surowsze znacznie środki chroniące powagę ciał ustawodawczych od wybryków jednostek; nie uchwalenie zaś wczesne w Radzie Państwa projektowanych zmian regulaminowych spowodowało na Monarchię i Kraj nasz nieobliczalne następstwa.

Komisya reformy wyborczej w myśl powyższych uwag stawia wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

/. Załączony /. projekt zmiany prowizorycznego regulaminu sejmowego.

Lwów, dnia 23. marca 1899.

Przewodniczący:
Sanguszko.

Sprawozdawca:
Jan Trzeciecki.

Alegat do Ls. 2.193/99.

Regulamin prowizoryczny Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem uzupełnia się postanowieniami w §. 64. a) wymienionemi, zaś §§. 71. i 72. znoszą się w dotychczasowej osnowie i opiewać mają, jak następuje:

§. 64. a).

Jeżeli poseł rozmyślnie zakłóca porządek obrad, natenczas po wyczerpaniu środków dyscyplinarnych w §. 63. wymienionych, może Marszałek wykluczyć go z bieżącego posiedzenia Sejmu.

Posła, który w izbie dopuścił się obelg lub gwałtownych czynów powadze Sejmu ubliżających, może Marszałek wykluczyć z bieżącego posiedzenia Sejmu.

Wykluczony poseł winien natychmiast opuścić salę obrad.

Bezpośrednio po posiedzeniu, na którem nastąpiło wykluczenie, zwoła Marszałek komisję dyscyplinarną, która może orzec przedłużenie wykluczenia aż do czterech następnych posiedzeń.

Komisja dyscyplinarna wybierana będzie na początku każdej sesji sejmowej i składać się ma z Marszałka jako przewodniczącego oraz z sześciu członków, którzy wybrani będą przez Sejm w podobny sposób jak członkowie Wydziału krajowego, mianowicie po jednemu z każdej kuryi a trzech z całego Sejmu bezwzględną większością głosów.

Jak długo trwa wykluczenie, nie ma wykluczony poseł wstępu do gmachu sejmowego.

§. 71.

Na żądanie, poparte przynajmniej przez 15 posłów, może Marszałek wstrzymać na 10 minut głosowanie nad postawionem pytaniem.

§. 72.

Głosowanie odbywa się zazwyczaj ustnie, lecz może także nastąpić przez powstanie z miejsca, lub przez podniesienie rąk. Próbę przeciwną zarządza Marszałek, jeżeli według jego zdania rezultat głosowania jest wątpliwym, a jeżeli i to nie daje pewnego rezultatu zarządza on głosowanie ustne.

W sprawach merytorycznych głosowanie ustne ma także nastąpić, jeżeli przynajmniej 30 członków Sejmu zażąda tego przed przystąpieniem do głosowania.
